

РЕШЕНИЕ

№ 4277

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **11479** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място], [улица], представлявано от управителя на дружеството Ц. С. Ц., срещу Ревизионен акт /РА/ № 1111248-В/13.10.2011 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта му, която с Решение № 1154/18.05.2012 год. на директора на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" - С. при ЦУ на НАП са потвърдени и установени данъчни задължения по ЗДДС за данъчния период м.декември 2009 г. в размер на 27 000 лв.

В жалбата се поддържа, че РА е необоснован и постановен в противоречие с нормите на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/. Поддържа се, че изводите на ревизиращия орган не са подкрепят от събраните по преписката доказателства. Прави се довод за неправилно прилагане на материалния закон – чл.51, ал.4 ЗДДС. От съда се иска отмяната на РА в обжалваната част като неправилен и незаконосъобразен.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП, с променено наименование в хода на процеса, съгласно чл.152 ал.2 от ДОПК, чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1003343/23.04.2010 г., издадена от началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., изменена със Заповед № 1008327/06.10.2010 г. е възложено извършването на ревизия на Пътно поддържане - Д.” Е. за определяне задълженията по ЗДДС за периода 01.01.2009 г. – 31.03.2010 г. и задълженията за корпоративен данък за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с изискванията на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедите за възлагане на ревизия, видно от представените разписки за връчване. На основание чл.34, ал.1, т.2 ДОПК ревизионното производство е спряно със Заповед № 1000450/29.07.2010 г. и възобновено със заповед № 1008257-В/05.10.2010 г., спряно отново със Заповед № 1100034/26.01.2011 г. и възобновено със заповед № 1111248-В/29-09-2011 г., всичките заповеди издадени от началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП-С.. Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад № 1008327/23.11.2010 г., връчен на ревизираното търговско дружество на 06.01.2011 г. Р. доклад съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. В срока по чл.117, ал.5 ДОПК е подадено възражение вх.№ 1233/02.02.2011 г.

Ревизионното производство завършва с Ревизионен акт № 1111248-В/13.10.2011 г., издаден от В. С. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С.. В законния срок ревизионния акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП-С. с жалба, вх.№ 13232/10.11.2011 г.. С Решение № 1154/18.05.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”С. при ЦУ на НАП по реда на чл.156,ал.6 във връзка с чл.150,ал.1 от ДОПК, обжалваният ревизионен акт е потвърден в частта относно установените данъчни задължения по ЗДДС за данъчен период м. декември 2009 и относно установени задължения за лихви по ЗКПО за 2008 и 2009 г., като в останалата част РА е отменен, а по отношение на данъчните периоди 01.01.2009 г. – 30.09.2009 г. и 01.01.2010 - 31.03.2010 г. жалбата като недопустима е оставена без разглеждане.

В молба до съда от 18.12.2012 г. процесуалният представител на жалбоподателя адв.Д.К. заявява, че предмет на обжалване е само частта от РА, потвърдена от Директора на Д., с която е доначислен ДДС за м.декември 2009 г. в размер на 27 000 лв.

В хода на ревизионното производство е установено, че основен предмет на дейност на [фирма] за ревизирия период е текущ ремонт и поддръжка на пътища и пътни съоръжения, ремонт пътни настилки и тротоари, продажба на строителна техника и агрегати, ППС, строителни машини и течни горива, превозни услуги, механизирани услуги със строителна техника, изработка на пътни съоръжения и маркировка. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 20.12.2000 г. в ТД на НАП-К..

Във връзка с ВОД, с предмет продажба на строителни платна на стойност 135 030,50 лв. на фирма „D. N. S.R.L.” с VIN RO22384824 - Република Румъния по инвойс № [ЕГН]/28.12.2009 г. и издадена данъчна фактура № [ЕГН]/28.12.2009 е извършена

на срещна проверка. На основание чл.34, ал.1, т.2 ДОПК е получено потвърждение за открита административна процедура за обмен на информация между данъчните администрации на Б. и Румъния на 12.07.2010 г. Констатирана е липсата на плащане и неотразяване на В. от румънското дружество за четвъртото тримесечие на 2009 г. Получен е отговор от данъчната администрация на Румъния, че на румънския търговец се извършва криминално разследване за документни измами. Ревизиращият орган е приел, че липсват доказателства за произхода, транспорта, паричния поток и износа на 800 бр. строителни платна за 135 030,50 лв., поради което е доначислил допълнително ДДС за м.декември 2009 г.в размер на 27 000 лв.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган в изискуемата се форма и съдържание и при спазване на административно-процесуалните правила.

Ревизиращият орган е доначислил ДДС в размер на 27 000 лв. за м. декември 2009 г. като е приел, че не е осъществена ВОД с предмет продажба на строителни платна на стойност 135 030,50 лв.на фирма „D. N. S.R.L.” с VIN RO22384824 - Република Румъния по инвойс № [ЕГН]/28.12.2009 г. и издадена данъчна фактура № [ЕГН]/28.12.2009 на стойност 135 030,50 лв. /69 040 евро/. Този извод ревизиращият орган основава на неотразяването на В. от румънското търговско дружество и липсата на доказателства за извършено плащане. Намира, че представените от ревизираното лице доказателства не са достатъчни за доказване действителността на ВОД, тъй като липсва името на лицето от румънска страна, подписало международната товарителница, не е представена кореспонденция между българската и румънската страна, а в международната товарителница липсват част от изискуемите реквизити, не е ясен произхода на стоката.

Този извод на ревизиращия орган е неправилен и не се подкрепя от събраните по делото доказателства.

На първо място ревизиращият орган е приел, че няма отразяване на вътрешнообщностното придобиване /В./ от румънска страна. Този извод се опровергава от представената на гърба на л. 75 таблица към доклада на инспектора по приходите на отразените от румънското дружество придобивания от български доставчици за 2009 г. В тази таблица на последния ред е записана именно процесната доставка, като правилно са посочени както VIN на българския доставчик /съвпадащ с ЕИК на [фирма] /, така и цената на сделката – 69 041,09 евро - същата цена, която е вписана в инвойс и фактура № [ЕГН]/28.12.2009 г.

На второ място ревизиращият орган е приел, че стоката е с неясен произход. Съдът намира този извод за произволен и неподкрепен от доказателствата по делото. Следва да се има предвид, че от самия предмет на дейност на дружеството-жалбоподател е видно, че икономическата му активност е в областта на строителството. Съвсем нормално е търговско дружество с такъв предмет на дейност да има и строителни платна. Това се потвърждава и от приложения на гърба на л.172 Протокол от 30.12.2009 г. за извършена инвентаризация на материалите на [фирма]. От този

протокол се установява, че дори след осъществяването на ВОД за Румъния от 28.12.2009 г. в наличност у жалбоподателя са останали 17 370 кг. строителни платна. Съдът не споделя и изводите на ревизиращия орган за недоказаност на ВОД поради липса на документи за плащане и нередовности в изписването на товарителницата. Плащането на продажната цена между две търговски дружества е предмет на облигационни отношения, които не винаги се развиват правилно, поради което е налице съдебна процедура за събиране на вземането. Не може да се доказва действителност на една сделка с факта дали е платена веднага продажната цена или не. По отношение на международната товарителница, тя е попълнена върху изготвена от съответните административни органи бланка и има съдържанието, предписано от чл.53, ал.1 от Закона за автомобилните превози /З./. Дори да има неточности, съгласно чл.50, ал.2 З. действителността на договора за превоз не зависи от редовността на товарителницата.

За извършената ВОД са издадени от дружеството-жалбоподател всички изискуеми съгласно закона документи /инвойс и фактура, опаковъчен лист, международна товарителница, подписана и подпечатана от румънския получател/. Сделката е правилно осчетоводена съгласно Закона за счетоводството и счетоводните стандарти. Фактът, че срещу румънското дружество се води наказателно производство не дава основание на ревизиращия орган да определи като неосъществена процесната ВОД. Въз основа на гореизложеното съдът намира, че жалбата е основателна и е налице осъществена вътрешнообщностна доставка по посочените по-горе инвойс и фактура. Основателно е и оплакването на жалбоподателя за неправилно прилагане на материалния закон. Доначислението на ДДС е извършено на основание чл.51, ал.4 ЗДДС. Този текст определя датата, от която става изискуем данъка при ВОД. Ревизиращият орган обаче приема, че ВОД не е осъществена, като в случая неправилно се е позовал на разпоредбата на чл.51, ал.4 ЗДДС.

Предвид направеното искане, изхода на делото и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото – адвокатско възнаграждение в размер на 1 500 лв и 50 лева държавна такса.

Мотивиран така и на основание чл.160, ал.1, предл. последно ДОПК Административен съд София-град, Първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № 1111248-В/13.10.2011 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта му, която с Решение № 1154/18.05.2012 год. на директора на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-С. при ЦУ на НАП са потвърдени и установени данъчни задължения по ЗДДС за данъчния период м. декември 2009 г. в размер на 27 000 лв.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма],: [населено място], [улица], разноски по делото в размер на 1 550 / хиляда и петстотин и петдесет/ лв

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл.138 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: